

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צג.

עין משפט נר מצוה

(א) כחצות נט. סו. ע.
 גדרים פה. קדושין סג.
 (ב) וקדושין סג. ע"ש
 וי"ט. א. כ"מ סו. ד. ע.
 טו. (ד) וי"ט מוס' סוכה
 כג. ד"ה ע"ג. (ה) וי"ט מוס'
 ערושין ל. ד"ה לא תשדוד.

תורה אור השלם

1. ואבולת לפני ה'
 אלהיך במקום אשר
 יבחר לשכון שמו שם
 מעשר דגןך תירשך
 ורצוקך וברכת בקרך
 ורצוקך למען תלמד
 ליראה את ה' אלהיך על
 דמקומם: דברים יז כג

גליון הש"ס

גמ' בר"ע דאמר אדם
 מקנה דבר שלא בא
 לעולם. ע"י גרין סוכה דף
 ל"א: שם אשכחן קרא
 למשיחי מלפני דרבנן.
 וכי מיתא פג ע"ז וי"ט
 לשון טלטול וי"ט לממר
 ממקן דרבנן: רש"י ד"ה
 ורב הונא ברב כו. זה
 לפעולה פירושו וכו'. ע"י
 משנת חו"י סוף דף דף
 35:

הגהות הב"ח

(א) גמ' שנתה מעדף. כ"ג
 וע"ש בקדושין דף סג.
 (ב) תוהו ד"ה קניה וכו'
 מקודשת לי לאחר ל' וכו':
 (ג) בא"ד כנסתא איקני
 כדאיחא בסוף פ"ק
 דקדושין: (ד) בא"ד ושטר
 שנקרע לא מהני לביע' ואם
 אמר מעכשיו ולא אמר
 ולאמר מלשנים מהני
 לכ"ע בבבליה אבל אם
 אמר מעכשיו ולאמר שיהיה
 וכו' שטר הנאבד וחוקה
 פ"ל: (ה) בא"ד ושטר
 בסוף שלשים חזרה לאנס:

קונם שאני עושה לפיך. אשה שאמרה לבעלה מה שאני עושה מלאכה
 יהא אסור לפיך בקונם: אינו צריך להפיר. דכיון דקא משעבדא ליה
 למעשה ידיה לא מליא נדרה: **שמה מעדיף עליו כו'.** דתנן (כחצות
 דף קד:) מה היא עושה לו משקל ה' סלעים שמי כו' וטפי לא משעבדא
 ליה והאעדפה חילי נדר ואע"ג דעדיין

קונם (א) שאני עושה לפיך אין צריך להפיר ר"ע
 אומר איבר שמה (ב) תעדיף עליו יותר מן
 הראוי לו הא איתמר עלה א"ר הונא בריה
 דרב יהושע ב"באומר ת יקדשו ידי לעושיהם
 ידיים איתגהו בעלמא ופליגא דרב נחמן בר
 יצחק דאמר רב נחמן בר יצחק רב הונא בר
 רב ברבי ינאי ורבי ינאי ברבי חייה ר' חייא
 ברבי ורבי אילעזר בן יעקב כ"ר עקיבא דאמר
 אדם מקנה דבר שלא בא לעולם רב הונא
 מאי היא דאיתמר (ג) המוכר פירות דקל לחברו
 אמר רב הונא עד שלא באו לעולם יכול
 לחזור בו משבאו לעולם אין יכול לחזור בו
 ור"ג אמר יאף משבאו לעולם יכול לחזור בו
 אמר רב נחמן מודינא ידאי שמיט ואביל לא
 מפקינן מוינה רב דאמר רב הונא אמר
 רב (ד) האומר לחברו שדה זו שאני לוקח
 לבשאקחנה קנויה לך מעכשיו קנה רבי
 ינאי ברבי חייה דרבי ינאי הוה ליה אריסא
 דהוה מייתי ליה כנתא דפירי כל מעלי
 שבתא ההוא יומא נגה ליה ולא אתא שקל
 עשר מפירי דביתיה עלייהו אתא לקמיה
 דרבי חייה א"ל (ה) שפיר עבדת דתניא ילמען
 תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים אלו
 שבתות ויו"ט למאי הלכתא אילימא לעשורי
 ומיכל (ו) איצטרך קרא למוישרי טלטול דרבנן
 אלא

אין צריך להפיר. בזמנה לה מזונות ומעה כסף איירי ולכן אין
 צריך להפיר שהמותר הכל שלו והעדפה שע"י הדחק נמי סבר
 הויה לבעל אבל אין לומר דאין צריך להפיר משום דקסבר אין אדם
 מקדיש דבר שלא בא לעולם דא"כ אמאי נקט שאני עושה לפיך לימני
 המקדיש מעשה ידיו של עלמו:
רבי עקיבא אומר יפיר. דקסבר
 העדפה שעל ידי הדחק לאשה
 כדלמר ברית מליאת האשה (כחצות
 סו. וס) וא"ת והיאך יכול להפיר והא
 אין זה דבר צנינו לצנינה וי"ל דחשיב
 נמי צינו לצנינה לפי שאין יכול להפיר
 וליקח צממאום את הראוי לו ליקח א"י
 גם חלקה משועבד לו שילקח בהם
 קרקע והוא אוכל פירות וא"ת וא"כ
 היאך יכולה להדירו כיון דמשועבדת לו
 וי"ל דוקא צעיקר מעשה ידיה אלמנה
 לשיעבודיה דבעל שהם לגמרי שלו אבל
 הכא דאין לו אלא פירות לא אלמנה:
יתקדשו ידי לעושיהו. להקנייה
 שעשאה אבל אין לפרש
 לעושיהו היינו למלכתאם דא"כ הוה
 ליה למימר למעשיהו כדלמר בסוף
 פ"ק נדרים (דף יג.) ידי למעשיהם:
ורב נחמן אמר אף משבאו לעולם
וכו'. סברת רב הונא הפוכה מדרב
 נחמן לענין דבר שלא בא לעולם כדפי'
 בפ"ק דתבוצות (דף י: ו ד"ה המוכר) ובסוף
 פ"ק דגישין (דף י: וס ד"ה לדבר):
קנויה לך מעכשיו קנה. וקשה
 לר"י למה צריך מעכשיו
 דכיון דאית ליה אדם מקנה דבר שלא
 בא לעולם כאלו בא לעולם שאלו
 שצא לעולם א"צ מעכשיו כדלמרין
 בפ"ק האומר בקדושין (דף נט.) גבי
 האומר לאשה הרי את מקודשת (ט)
 לאחר ל' יום וצא אחר וקידשה בתוך

גה א ב מיי פ"ב מהל'
 נדרים הלכה י קמג
 לאון רמב טו"שע י"ד
 סימן רלג סוף ע"א
 וטו"שע א"שע סימן פא
 סוף ב:
 נו ג ד מיי פ"ב מהל'
 מביה הלכה ב קמג
 עשין מצ טו"שע ח"מ סימן
 רע סוף ד:

תוספות ישנים

א"ל שפיר עבדת וכו' אלו
 שבתות וימים טובים.
 דמשום כבוד שבת יש לעשר
 עליהם וי"ל דאף שלא בא
 לעולם ומינה דהיכי מייתי
 מהאי קרא דלאם מקנה
 דבר שלא בא לעולם הלא
 מהכל לא שמעינן אלא
 בשבת ויום טוב ומאן דאית
 ליה אדם מקנה אית ליה
 ככל ענין וכו' קשה דבעל
 מקום דקאמר דלמרינן
 אדם מקנה לא משמע שיהא
 מלאווי' דאי הוה
 דלורייתא לית מאן דפלגי
 וי"ל דאין להלכות מצוה
 קרא לומר דשפיר עבד
 שפיר עבד שלא בא לעולם
 דשפיר עבד ליה ל' ינאי
 הוכיח נקמה אף שפיר עבד
 דאדם מקנה ומה לא
 קאן שאל ל' חילא אף שפיר
 עבד שפיר עבד שלא בא
 לעולם שפיר לא היה אלא
 והיכי לו שפיר עבדת
 דמשום כבוד שבת ומייתי
 קרא דמכיל כל הימים אלו
 שבתות וימים טובים:

מוסף רש"י

קונם שאני עושה
 לפיך. מה שאני עושה
 יהיה קונם לפיך. י"י עלין
 ההקדש מליאתא וכו'
 (כתובות נט. ובע"ז שם סו.
 וקדושין סג.) אין צריך
 להפיר. נדר זה שאין צו
 כח להקדשו לפי שהוא שלו
 (כתובות נט.) אין בעלה
 צריך להפיר שאין מרה חל
 שפיר משועבדת לו (קדושין
 ט.) דלא אמרה כלום דלאו
 כל כמינה לאתפשיי לבעל
 מה דחי ליה רחמנא (נדרים
 ט.) ואפילו לשנת מעדף
 נמי לא חיישינן דאי מעדפא
 נמי לבעל הוא (כתובות
 ט.) שמה תעדיף עליו
 יותר מן הראוי לו. שמה
 מעדיף על מעשה ידיה
 יותר מן הראוי לו ויומר
 ממה שהיא חייבת לעשות
 לו ובכחיות (סו.) אמרינן
 מה היא עושה לו משקל ה'
 סלעים שמי ציהודה שהן
 עשר סלעים בגלגל וכו'
 אמאי העדפה קשה אע"ג
 דלא צאה לעולם בשעת
 הנדר (קדושין סג.) דמותר
 זה איתו שלו ויכולה
 להקדישו (כתובות ט.)
 והעדפה ידדה הוא וחייל
 עלה קונם (שם טו.)
 יקדשו ידי לעושיהם.
 לני שפיראם, ומינה צמדי
 דמשמענדי ידיה לבעל לא
 מני לאקדושיהו (קדושין
 ט.) המוכר פירות דקל
 לחברו. קודם שחננו
 פירומי, עד שלא באו
 לעולם יכול לחזור בו.
 אם בא לחזור בו קודם
 שחננו פירומי חזר אפילו
 למ"ד אדם מקנה דבר שלא
 בא לעולם, הני מילי שצא

לחזור אחר שצא לעולם (ב"מ טו.) משבאו לעולם אין יכול לחזור בו. דקסבר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם בשעת המכר, שיהיה המכר חל לכשיצא לעולם (שם.) אף משבאו לעולם כו'. דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם (שם.) דאי שמיט ואביל לא מפקינן מוינה. שפיר כל זמן שלא חזר מחל על אפילו ואע"פ שנטעטע שלא היה יודע שחל לחזור מפילה היא (שם.) לבשאקחנה קנויה לך מעכשיו. כששקחנה לא אוכל לחזור ב', קנה. אם יקחנה ואין יכול לחזור כששקחנה (ב"מ טו.)